

Árgyílus királyfi és a hattyúleány

Árgyílus királyfi egyszer a kertjében sétált és megpillantva a tóban fürdő hattyúleányt, rögvest belészeretett. Ettől kezdve mindig leste, de nem tudott vele soha beszínyi, mert a hattyúleány boszorkánya örködött, s mielőtt szóra nyithatta volna a királyfi a száját, elaltatta. Majd a gonosz asszony a hattyúleányt is eltiltotta a fürdéstű.

Árgyílusnak vót egy boszorkány barátja, aki, mikor ēpanaszúta neki a dógot, azt tanácsúta neki, hogy akassza a kisebbik ablát a nagyobbikra. Árgyílus mindjár' úgy is tett és azonnal útnak is indút, hogy fökeresse a hattyúleányt. Amint ment, fölirt egy hegyre. Ottan ippen három ördögfi osztozkodott egy ködmenën, bucskoron, meg az ustoron. Megkérdezte tülük, hogy min osztozkodnak. Elmondták, hogy sēhogyan se tunnak mégégyezni. Erre azt tanácsúta nekik, hogy a három tárgyon könnyen megosztozhatnak: legyen egyiké a ködmen, másíké a bucskor, a harmadiké még az ustor. Erre ēmagyarázta az ēgyik ördögfi, hogy az ustor a ködmen és bucskor nélkül nem ír semmit, mer ezek olyan csudás tárgyak, hogy ha valaki főhúzza a ködment és a bucskort és az ustoral körülcsavarja magát háromszor, miközben azt monda: „hipp-hopp, ott legyen, ahol én akarok”, akkor az be is teljesedik.

Árgyílus, hogy ezt meghallotta, gondút egy nagyot és azt a tanácsot adta az ördögfiaknak, hogy menjenek föl a hegy tetejére, ő pedig helybe' marad. Amelyik azután gyorsabban hozzája visszaér, azé legyen a ködmen, a bucskor, meg az ustor. Úgy is lett.

Amíg az ördögfiak odajártak, beleöltözött a ködmenbe, meg a bucskorba, s háromszor körülcsavarta magát az ustoral, s így szólt: „hipp-hopp, ott legyen, ahol én akarok!” Mire egyszeriben ott termett a hattyúleány palotájánál. A hattyúleány kiküdte az egyik szógállóját, hogy nízze meg ki van itt. Ez ēmonta a hattyúleánynak, hogy meggyött az Árgyílus. A hattyúleány nem hitt neki, azt hitte, hogy hazudik, azír jól pofonvágta. Kiküdte a másikat, majd a harmadikat, kik mind ugyanazzal a hírrel gyöttek vissza. De a hattyúleány egyiknek sem akart hitelt adni és mérgében ezeket is pofon vágta. Vígre maga ment ki és igen megörült, mikor meggyőződött a valósággrul. Árgyílus azonban mielőtt megölelte

volna, őt is pofon vágta, és megmondta, hogy ez azír van, mert nem akarta elhinnyi, hogy ő mégis főtaláta. Árgyílus azután ēvette a hattyúleányt és ma is ének, ha meg nem haltak.